

σαγωγή μηχανικῶν μέσων καὶ βελτιωμένων μεθόδων παραγωγῆς.

Η ΕΚΜΗΧΑΝΙΣΙΣ

Ἔχει πλέον ἀναγνωρισθῆ εἰς τὰς προηγμένας οἰκονομικὰς χώρας, ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ ἀγρότου συμβαδίζει μὲ τὴν ἐκμηχάνισιν τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ. Παρὰ τὰς σημειωθείσας προόδους πρὸς τὴν κατεΐθυσιν αὐτὴν, ἡ χώρα μας ὕστερε ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Ἰταλίαν λ.χ., ὅπου ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ βαθμοῦ ἐκμηχάνισεως εἶναι ταχύτερος. Συγκεκριμένως, εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὸ ἔτος 1964 εἰς ἕκαστον ἑλκυστήρα ἀναλογοῦσαν 345 στρέμ., ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, 870 στρέμματα. Ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκμηχάνισεως εἰς τὴν γεωργίαν, μολοντὶ σταθερὰ ἀνοδικός, ὑπῆρξε σχετικῶς βραδύς, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας, συνεπιεῖα ὀρισμένων ἀνασταλτικῶν παραγόντων, ἥτιι τοῦ μικροῦ μεγέθους καὶ τοῦ πολυτεμαχισμού τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς φορολογίας τοῦ ἐδάφους, τῶν ἀπατιομένων τεχνικῶν ἱκανοτήτων διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν μηχανῶν, τοῦ ὕψους τῶν ἀπατιομένων ἐπενδύσεων κλπ. Οἱ παράγοντες οὗτοι πολλὰκις καθιστοῦν ὄχι μόνον δύσκολον τὴν χρησιμοποίησιν τῆς μηχανικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ἀντιοικονομικὴν διὰ τὸ πλεῖστον τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Εἶναι, ἐπομένως, ἀνάγκη ὅπως ἡ προώθησις τῆς ἐκμηχάνισεως ἐπιδιωχθῆ μὲ προσοχὴν. Πρὸς τοῦτο, πρέπει νὰ διεξαχθοῦν οἰκονομικοτεχνικαὶ μελέται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν πλέον καταλλήλων διὰ τὰς συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας μηχανημάτων. Ἐτέρα μέτρα εἶναι ἡ ὀργάνωσις ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν παραγωγῶν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν τούτων εἰς τὸν χειρισμὸν, τὸν ἔλεγχον τῶν μηχανημάτων, τὴν συντήρησιν των κλπ., ἡ πιστωτικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἀγροτῶν μέσῳ τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν μηχανημάτων, ἡ ὑποδοθήσις τῆς ἐγγυησίου βιομηχανίας διὰ τὴν εὐθυσιετέραν παραγωγὴν καλῆς ποιότητος μηχανῶν κλπ. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὄνυσταλτικούς παράγοντας ἡ ὁμάς Εὐελπίδη, ἡ ὁποία ὑπέδειξε προτάσεις διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Σετοῦς, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ περιληφθοῦν αἱ σημαντικαὶ ἐπιβαρύνσεις τῶν εἰσαγομένων μηχανημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν παράγονται εἰς τὴν χώραν μας ἐκ φόρων καὶ δασμῶν, ὡς καὶ αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν χορηγούμενων ὑγρῶν καυσίμων εἰς τὴν γεωργίαν. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τὰ καύσιμα οὗτα οὐδεμιάς τυγχάνουν μειώσεως τιμῆς

ἢ ἀτελείας (πλὴν ποσότητος 5.000 τόνων βενζίνης, ἀποτελοῦσης τὸ 2% τῶν κατανάλισκόμενων, ἡ ὁποία διατίθεται ἐπὶ μειωμένῳ εἰδικῷ φόρῳ). Ἀντιθέτως, χορηγοῦνται ἀτελῶς ἢ ἐπὶ μειωμένη τιμῇ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας χρησιμοποιοῦμενα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ χρησιμοποιοῦμενα εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις μεταφορῶν (ἀστικά καὶ ὑπεραστικά λεωφορεῖα κλπ.). Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι εἰς τὴν Δυτ. Εὐρώπῃν τὰ καύσιμα διὰ τὴν γεωργίαν χορηγοῦνται μὲ κατωτέρας κατὰ 50%, κατὰ μέσον ὄρον, τιμὰς ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἰδικὰς μας.

Χαρακτηριστικὸν γεγονός εἶναι, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους 18 μῆνας διεδόθησαν νέα γεωργικὰ μηχανήματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐμφανισθῆ πρότερον εἰς μεμονωμένα ἀποδεικτικὰ παραδείγματα. Οὕτω, κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα διετέθησαν 700 χροτοκοπτικαὶ μηχαναὶ, 60 βαμβάκοσυλλεκτικαὶ μηχαναὶ, 700 περίπου καπνοφυτευτικαὶ μηχαναὶ, 1.000 περίπου χορτοδοτικαὶ αὐτομάτου συλλογῆς, ὡς καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς πατατοσπορέων καὶ ἄλλων νέων μηχανημάτων. Φυσικά, τὰ ἀνωτέρω μηχανήματα δὲν δύνανται νὰ συγκριθοῦν ἀπὸ ἀπόψεως εὐρυτέρας χρησιμοποίησεως μὲ τοὺς ἑλκυστήρας, ἀλυσιστικὰς καὶ θεριζοαλυσιστικὰς μηχανὰς, ὡς καὶ τὰ ἀντλητικὰ συγκροτήματα, τῶν ὁποίων ἡ διάδοσις ἤρχισε ἀπὸ ἐτῶν.

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Τὰ χημικὰ λιπάσματα ἀποτελοῦν οὐσιώδες μέσον διατηρήσεως τῆς γονιμότητος καὶ αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐδαφῶν. Τὰ καλλιεργούμενα ἐδάφη εἶναι πτωχὰ καὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐξηντημένα λόγῳ τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκμεταλλεύσεως των καὶ τῆς ἐλλείψεως ρυθμιστικῆς συντηρήσεώς των. Πέραν τούτου, αἱ περιωρισμένοι καὶ μικρὰς διαρκείας βροχοπτώσεις συντελοῦν εἰς χαμηλὴν διαθέσιμον ὕγρασιαν τοῦ ἐδάφους. Ἀπὸ τοῦ 1951 μέχρι τοῦ 1964 ἡ συνολικὴ ποσότης καταναλισκόμενων λιπασμάτων ἔχει ὑπερτριπλασασθῆ, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1958 μέχρι 1964 ἔχει σχεδὸν διπλασιασθῆ. Παρὰ ταῦτα, ἡ λίπανσις τῶν ἐδαφῶν εἶναι ἀκόμη ἐλλιπὴς καὶ ἀνεπαρκῆς ὄχι μόνον εἰς ἕκτασιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔντασιν. Ἡ ὁμάς Εὐελπίδη διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὸ ὅτι εἰς τὸ Σετὸς γίνεται σύγκρισις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ὀλλανδίαν, Βέλγιον κλπ., αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν πολλαπλάς ποσότητες λιπασμάτων. Ἡ χρῆσις τῶν ποσοτήτων λιπασμάτων εἰς τὰς χώρας αὐτὰς εἶναι συνάρτησις τῆς πιπτούσης βροχῆς. Ἐπομένως, διὰ νὰ ἐπι-